

DIABELEK (1) *sb m*

diabełek *a. dyjabełek, [dejabełek].*

N pl diáb(e)łkowie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „diabeł”; mały zły duszek: w takich ruinach á w tych mieyfcach opuřtořzálych owi dyabełkowie co ie latáwcámi zowiemy ktorzy tu prořte ludzi [...] chytróćiami řwemi z wiáry zwodzą/ [...] rádzi mieřzkáią y przebywáią. RejAp 148.

[Przen: O człowieku: iáki to řmiály Deiábełek/ co tákowe rżeczy [...] řmie iáwnie potępionęmi kácerřtwy nażywác [!] NiemRepl Z.]

Synonim: latawiec.

LZ